

Kvéry s lidskou tváří

OPRAVDU TO ZMÁČKNE? Důležitější než technika střelby je vyhodnocení situace, říkají znalci. Za nepřiměřenou obranu totiž jde do vězení.

Proč šílení střelci řadí v USA, a ne v Česku, kde je laxní zákon o zbraních, ptá se německý deník Die Welt. Je v tuzemsku opravdu tak snadné pořídit si pistoli či dokonce poloautomatickou pušku? A začali se Češi hromadně ozbrojovat, jak tvrdí některá tuzemská média? Sonda TÝDNE do statistik a duší majitelů zbrojních průkazů.

V temném tunelu se před drobnou černovláskou objevila silueta muže. Žena do něj chladnokrevně vystřelila celý zásobník. Jedna rána šla přímo do srdce, několik do krku, jen dvě střely z deseti minuly cíl.

Naštěstí k žádným ztrátám na životě nedošlo. Silueta byla jen terč. Jsme na pražské strelnici Kapslovna vyhloubené v útrobách žižkovského Vrchu svatého Kříže, podnikatelka Romana Jelínková trénuje strelbu před zkouškami na zbrojní průkaz. Pokud uspěje, bude jednou ze zhruba 25 tisíc českých žen, které jsou ozbrojené. „Stále častěji nakupují revolvery nebo pistole paní a slečny. Nebo přijdou muži, že by u nás chtěli pořídit své partnerce dárek,“ tvrdí Šárka Pavlíková-opltová, která majitelkou zbrojního pasu už léta je a vede obchod se zbraněmi firmy Dave nedaleko Václavského náměstí.

„Můj muž zbraně měl a já se díky tomu cítila jistější. Teď jsem po rozvodu a rozhodla jsem si opatřit vlastní pistoli. Už mám jednu vyhlédnutou,“ říká úspěšná střelkyně z Kapslovny a matka sedmnáctileté dcery Romana Jelínková, která se živí prodejem fotografií z vlastní fotobanky. „Vážím padesát kilo a měřím metr sedesát. Kdyby mě napadl dvoumetrový chlap, to mám vyskakovat a píchat ho do očí?“ klade rečnickou otázku.

Získat kýžený zbrojní průkaz (viz *Chci zbraň. Hned teď!*) za zcela snadné nepovažuje. Nejtěžší je pro ni zvládnout nutnou teorii: znát paragrafy zákona o zbraních nebo vyjmenovat části pistole. Střílet prý tak těžké není. Paní Romaně to připomíná fotografování: stačí se zkoncentrovat, zaměřit a zmáčkнуть spoušť. „Ale přiznám se, že mířit na lidskou siluetu, i když je to jen terč, mi úplně dobře nedělá. Vlastně nevím, jestli bych zbraň opravdu použila. Ale je dobré vědět, že máte tu možnost.“

Ozbrojte učitele

Před třemi týdny postřílel vysunutý mladík Adam Lanza ve škole v americkém Newtownu dvacet malých dětí, k tomu zabil i sedm dospělých. Použil zbraně, které vzal své matce, své první oběti. Nancy Lanzová

měla doma v legálním držení slušný arzenál, podle sousedů často mluvila o tom, že se ozbrojuje pro případ kolapsu zavedených pořádků v souvislosti s ekonomickou krizí.

Američané se nyní prou: omezit přístup ke zbraním, nebo naopak ozbrojit co nejvíce učitelů a dalších lidí, aby bylo možné pálicím magorům se účinněji bránit, jak navrhuje americká Národní asociace držitelů zbraní?

Newtownská tragédie byla jen za loňský rok v USA už osmým případem řádní síle-

Zločiny se zbraní v ruce v ČR

	2011	2012*
se střelnou zbraní	807	547
ostatní zbraně (nože, kamery, tyče, apod.)	2514	1743
vraždy se střelnou zbraní	24	12

* (leden až září)

TÝDEN

ného střelce s třemi a více oběťmi. Druhý nejhorší masakr roku 2012 se v červenci odehrál v Denveru na premiéře filmu *Temný rytíř povstal*, kde smrtící kulky vraha dostihly dvanáct lidí.

Několik dní po newtownském krveprolití vyšel v německém deníku Die Welt komentář, který upozorňoval na to, že „laxní“ zákony o zbraních mají například i státy, „o nichž by se to na první pohled neřeklo, třeba Česká republika nebo severské země, kde je lov součástí národní kultury“. Proč jsou to ale stále a znovu Spojené státy, kde se prolévají potoky krve ve školách nebo v kině, ptá se komentátor. A proč se to neděje v Česku či ve Švýcarsku, kde mají muži doma automatickou pušku i několik let po skončení vojenské služby, nebo v Izraeli, kde lidé chodí ozbrojeni běžně i do kavárny? Minulý týden vsak pálicí maniak zabil tři lidi i ve Švýcarsku.

List soudí, že důvodem není ani tak „obrovské množství zbraní mezi lidmi“ v USA, jako spíš nedostatečná zdravotní péče. Zatímco v Americe jsou psychotici ponecháni vlastnímu osudu, v Curychu nebo Tel Avivu se o ně „starají v nemoc- ▶

► **MASAKR Z KINA.** James Holmes (vlevo) postřílel v Denveru dvanáct lidí na premiéře filmu *Temný rytíř povstal*. Vpravo: Improvizovaný památník obětem.

nicích". „Pro mnoho amerických rodin je zdravotní pojištění drahé, tak jsou bez něj. Vědí třeba, že jejich příbuzný má psychické problémy, ale nemohou si dovolit odbornou pomoc," řekla TÝDNU Margaret Binkhová, Češka, která působí jako odborná asistentka v oboru sociální poradenství na americké Northern Illinois University. Také na této škole rádil silný střelec, v roce 2008 tam zavraždil pět lidí. „Samozřejmě, že snadná dostupnost zbraní s těmi tragédiemi souvisí," je přesvědčena Zena, která v USA také pracovala v zařízení pro mladé delikventy. „Když se ale ptám Američanů, jestli by byli pro omezení zbraní, jsou skoro všichni proti, považují to za své téměř sváté právo."

České zákony by Američanům, kteří v žádném státě Unie ke koupi zbraně zbrojní průkaz nepotřebují (výjimkou je zmíněný stát Illinois), připadaly drasticky přísné. Naopak Němcům, kteří musí mít na rozdíl od Čechů zvláštní povolení („malý zbrojní průkaz" – Kleiner Waffen-

schein) i na nošení ply nové či poplašné pistole, přijde tuzemská legislativa pochopitelně dosti laxní. Povolení k nošení ostrých zbraní se v Německu prakticky nevzdává, a to ani policistům. Je tu zakázáno prodávat třeba krátké opakovací brokovnice, které jsou v Česku na zbrojní průkaz normálně k dostání. Oprávnění nosit pistoli, revolver či pušku může v Česku získat každý dospělý, který má čistý trestní rejstřík, nemá prokazatelné problémy s agresivitou, alkoholem či drogami a zvládne potřebné zkoušky.

Měl se nechat umlácit?

Případ, který se odehrál v severočeském Tanvaldu přesně před rokem a týdnem, by tedy jen o pár desítek kilometrů dále, za německou hranici, byl nemyslitelný. Policie v tomto městečku poblíž Jablonce nad Nisou ani neobvinila třišedesátiletého penzistu, který na Nový rok 2012 zastřelil romského mladíka a poté, co tohoto dýchodce dvaadvacetiletý útočník společně s dalšími muži

na odlehlém místě napadl, srazil k zemi a ohrožoval nočem. Bránil se muž nosil svou pistoli zcela legálně, měl zbrojní pas.

„Cílem jednání osoby, která použila střelnou zbraň, bylo zabránit probíhajícímu útoku na ni samotnou, nikoli způsobit útočníkům vážné zranění či smrt," prohlásila před půlrokem po uzavření případu tehdejší náměstkyně krajského státního zástupce Lenka Bradáčová. Státní zastupitelství vyloučilo rasové či „majetkové" pohnutky, muži do sebe podle vyšetřovatelů na kluzké cestě narazili ramenem, což vyvolalo brutální reakci agresorů.

„Myslím, že tento případ znamenal obrát ve veřejném mínění," věří David Karásek, který je mluvčím Sdružení LEX – sdružení na ochranu práv majitelů zbraní. „Lidi dosud větší nou všívali zbraň jako něco, čím se dělají průšvihy, a najednou vidí, že se díky ní ubránil starý pán proti přesile."

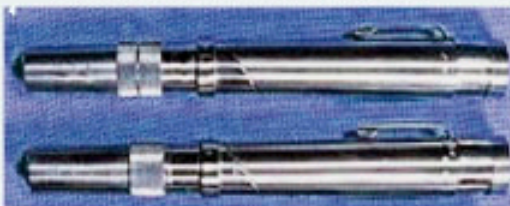
Tanvaldská kauza byla svým způsobem skutečně výjimečná. Karásek, jinak redak-

■ Střílejší klíčenky, mobily a cigarety

Češi mají doma krom 717 tisíc legálně držných střelných zbraní i další statisíce těch nelegálních. Jsou tu kulovnice po dědovi, ale i skutečné kuriózní a zákeřné kousky.

V českých skříňkách a na půdách se často ukrývají nepřehlášené lovecké brokovnice či kulovnice po předcích, ale i třeba perkusní revoly. Tisíce lidí je nakoupilo v prvních letech po roce 1989, kdy je bylo možné pořízovat bez zbrojního průkazu. Od roku 1995 začala platit povinnost je registrovat, což udělal málokdo. Nelegálních zbraní je podle různých odhadů v Česku od 600 tisíc do dvou a půl milionu. Sem patří ale i kutily podomácku vyrobené či upravené zbraně včetně těch primitivních, sestro-

jených například z ocelových vodovodních trubek. „Některé jsou vybaveny tlumičem hluku výstřelů v podobě trubky většího průměru, umístěné na ústí hlavně. Výjimkou nejsou ani podomácku vyrobené náboje," říká Bohumil Planka z Kriminálního ústavu. Doma vyrobené zbraně se často používají při sebevraždách. Zvláštní kategorií jsou tak-

▲ **VRAŽDÍCÍ TUŽKY** zabavené v Británii.

zvané zákeřné čili maskované zbraně. Plukovník Planka připomíná případ z roku 2002, kdy v pražském metru ukrajinský dělník střílel po policistech zbraní maskovanou jako krabička cigaret (poté co odpálil výbušninu a zabil policistu kopím ukrytým v holi). Odborník na nelegální zbraně si vybavuje také dýchodce ze Žižkova, jemuž byla zabavena hůl, která byla ve skutečnosti účinnou malorážkou: hlavaň byla na konci hole, spoušť na její rukojeti. Ze zahraničí se do Česka dostávají i profesionálně vyrobené střílejší klíčenky, mobilní telefony či svítilny. Za nejvíce společensky nebezpečné považuje kriminalista původně vyřazené vojenské automatické zbraně (samopaly), které zbrojní pracující pro podsvětí upravují zpět do použitelného stavu. -šev- ■

tor časopisu Střelecká revue, má po ruce hned několik případů, kdy – alespoň z jeho pohledu – policie postupovala proti člověku střeleckému v sebeobraně mnohem přísněji, uvalila na něho vazbu a také soudci se později zdráhali přiznat obviněnému právo na nutnou obranu. Nedávno třeba Krajský soud v Ústí nad Labem potvrdil původní čtyřletý trest vězení pro Václava Housteckého, který na Teplicku zasáhl svou pistolí opilce, jenž ho napadl. Houstecký útočnicka těžce zranil. Soudci dali za pravdu balistickému posudku obžaloby, podle něj střelec zmáčkł spoušť ve chvíli, kdy už u něho útočnicka nebyl, a Housteckému tedy nehrozilo přímé nebezpečí. Posudek obhajoby ale říká, že střelba vyšla v okamžiku, kdy opilec na Housteckém klečel a bil ho do hlavy. Soudci však o třetí, nezávislý posudek nepožádali.

I kdyby platila verze odsouzeného, je ale přiměřené bránit se neozbrojenému agresorovi střelbou? „Ležící muž se snažil bránit mírnějšími prostředky, použil i peprový sprej, ale nepomohlo to. To měl čekat, až ho útočnicka umlátí?“ namítá Karásek. A upozorňuje na výrok neboli judikát Nejvyššího soudu k jinému případu souvisej-

◀ **BUDU SE CÍTIT BEZPEČNĚJI.** Podnikatelka Romana Jelínková se připravuje na zkoušky na zbrojní průkaz.

címu s nutnou obranou, v němž se uvádí: „Pokud obviněný při obraně použil důraznějšího prostředku, tedy střelné zbraně, oproti tomu, že útok proti němu byl veden bez použití zbraně, není tím nutná obrana zásadně vyloučena.“

Tuzemští zastánci použití zbraně pro osobní obranu někdy argumentují, že v USA je možné bez trestně zastřelit člověka, který třeba jen bez povolení vstoupil na váš pozemek. Ve skutečnosti se ale

toto právo týká pouze případů, kdy vetřelec vnikl do obydlí. Jen výjimečně, například ve státě Indiana, se takový zákon vztahuje i na oplocený pozemek přiléhající k domu. Zbraň je tedy i v Americe v zásadě možné použít jen v situaci, kdy má člověk odůvodněné obavy o svůj život či zdraví. A ty „odůvodněné obavy“ musí ještě po případné střelbě vždy vysvětlit policii anebo před soudem. V mnoha případech ale platí „doktrína hradu“ a skutečnost, že se vám ně-

skydive arena

To pravé místo pro netradiční firemní akce!

Létání ve větrném tunelu!

Ten pravý adrenalin a skvělá zábava pro všechny!

ideální místo pro:

- setkání s business partnery
- firemní večírek
- teambuilding
- Vaši narozeninovou párty

restaurace

Součástí Skydive areny je netradiční restaurace, která vám nabízí nejen skvělá jídla, ale také pohled na prosklenou letovou komoru. Po celou dobu tak můžete sledovat ostatní letce a dění v letové komoře.

Restaurace je také skvělým místem pro pořádání firemních večírků, rodinných oslav a dalších akcí dle Vašich přání. Kromě klasického jídelního lístku nabízíme i možnost uspořádání rautů a různých druhů občerstvení pro firemní akce a další eventy.

Skydive arena

Tupolevova 736, 199 00 Praha 9
tel. +420 273 132 056, mobil: +420 739 473 321
funflight@skydivearena.com

www.skydivearena.com

kdo vloupal do obydlí (některé státy vztažují „doktrínu hradu“ i na automobil), se považuje za dostatečný důvod k obavám o život.

Teplický okresní soudce Milan Ferenc, který zminěného střelce Houšťeckého poslal za mříže, podle protokolu z líčení utrousil na začátku jednání poznámku: „Mně se zbraně nelíbí.“ „Podle toho pak rozsudek vy padal,“ poznamenává šestatřicetiletý Karásek, jenž má zbrojní průkaz od 21 let a svou pistoli české výroby nosí většinou při sobě. „Postoj ke zbraním se často utváří na základě toho, v jakých situacích jste s nimi přišli do kontaktu. Kdo je zná jen z médií, obvykle si je spojuje s násilím. U mě je to jinak. Jedna z mých nejstarších dětských vzpomínek je z dětského dne, který organizovali vojáci: ležím za kulometem a střelím.“

Nálada není tak blbá

„Naše prodejce sly oproti loňsku nahoru o sto procent. A téměř tři čtvrtiny zákazníků si zbraně pořizují na osobní obranu,“ tvrdí Radek Libovický, spoluhlavitel internetového obchodu se zbraněmi (svůj revolver si zde můžete vybrat na webu, ale převzít ho je nutné v kanceláři firmy osobně). „Útočníci jsou dnes agresivnější, používají teleskopické obušky, plynové pistole, holýma rukama se těžko ubráníte,“ vysvětluje Libovický.

Česká televize (i některá další média) přišla nedávno s tvrzením, že stále více Čechů se ozbrojuje a ještě nikdy v České republice nevlastnilo tolik lidí legálně střílnou zbraň. Dnes je v zemi registrováno 717 tisíc zbraní, což je o 111 tisíc více než v roce 2004 a přibližně třikrát více než v roce 1994 (do roku 1989 si běžní občané zbraň pořídit nemohli). Jenže držitelů zbraní samých v posledních letech paradoxně spíše lehce ubývá: za minulé dva roky klesl jejich počet přibližně o čtyři tisíce na současných 308 tisíc. V kolonce „registrované zbraně“ jsou totiž zahrnuty jak průkazy na nově pořízené zbraně, tak i stále platné registrace starých kusů, z nichž mnohé třeba už léta nikdo nepoužívá a končí nejednou jako nechtěné ležáky v komisních prodejkách.

Střelce penzista z Tanvaldu v rozhovoru s novináři tvrdil, že lidé v jeho okolí si po lednovém incidentu začínají pořizovat zbraně, čísla, která by nějaký dramatický nárůst v Tanvaldě potvrdila či vyvrátila, ale nejsou k dispozici (policie poskytl pouze údaje o počtu žádostí za celé Jablonecko: do poloviny prosince jich bylo od ledna podáno 2380, za loňský rok kvůli „pře-

▲ **OBRÁNCI.** Statistika, kolik střílná zbraň zachránil v míru životů, se nevede. Počet případů je sota vyšší než množství vražd, sebevražd a neúmyslných zabití při „hře“, čištění zbraně nebo při lovu.

sunu agend“ data nejsou, v roce 2010 bylo zaznamenáno 2433 žádostí). Evidentně se na severu Čech ani celostátně žádné hromadné ozbrojování národa nekoná.

„Po boomu, který tu byl v devadesátých letech, je situace stabilní. Ačkoli se hodně mluví o blbě náladě, frustraci či o tom, že lidé musí brát svou ochranu do vlastních rukou, čísla tomu rozhodně nenasvědčují,“ říká Milena Bačková z odboru bezpečnostní politiky ministerstva vnitra. Lidé, kteří chtěli zbraně mít, si je podle ní už většinou pořídili. Někteří „střelci“ stárnou a platnost zbrojního průkazu už neprodlužují. Jiní si zase pořizují ke své první lásce s očouzenou hlavní další kousky, mnozí mají doma celý zbrojní arzenál.

Světově známý dirigent Libor Pešek třeba TÝDNU prozradil, že vlastní opakovací brokovnici (která připomíná zabíjáčský nástroj z akčních filmů) a k tomu má doma také tři revolyery. Více revolverů a pistolí měl (nebo dosud má) například herec Václav Vydra, jenž s nimi dokonce obchodoval. Dva revolyery vlastnil i skladatel Karel Svoboda. S jedním z nich nakonec spáchal před necelými šesti lety sebevraždu. V letošní anketě Lidových novin přiznal vlastnictví zbraně každý šestý poslanec (zpovídány byly tři pětiny zákonodárců), ministr financí Miroslav Kalousek má rovnou tři kousky.

Rychlopalný tutínek

„Mým snem je pořídit si thompsona, gangsterskou pušku s bubnem,“ usmívá se sedmadvacetiletá Hana Charvátová. Proč zrovna tuhle? „Kamarád ho má, je to

takový tutínek,“ rozplývá se stíhlá IT specialista. Kdyby chtěla automatickou verzi této pušky (čili samonabíjecí střelející dárkami), musela by žádat o výjimku. Vlastnictví automatů, mimo jiné třeba samopalů, se totiž běžně nepovoluje. Poloautomatického thompsona (čili samonabíjecího, střelejícího jednotlivé rány) by už získala na svůj zbrojní průkaz. Ten si dala vystavit na čtyři kategorie z šesti, které jsou v Česku dostupné.

Když tmavovláska rozepne modrý svetr, vyčuhuje jí za útlým pasem masivní pažba pistole CZ 75, kterou jí daroval přítel, doma má za své koupený bubínkový revolver Smith and Wesson, oba si pořídila na zbrojní průkaz skupiny E („k ochraně života, zdraví nebo majetku“). Dále má „áčko“ pro sběratelské účely (jen jako sběratelka by si mohla pořídit automatickou zbraň), „béčko“ pro sport (chodí na střelnici trénovat disciplínu sezkratkou LOS „lidová obranná střelba“) a „déčko“ pro případný výkon povolání, kde je potřeba zbraň.

Odmalicka prý střelila ze vzduchovky, s pistolí u pasu se cítí – hlavně večer – bezpečněji: „A le když člověk ten zbrojní průkaz má, uvědomí si, že je vždycky lepší případný konflikt srovnat jinak, třeba peptovým sprejem. Ten nosím taky.“

Instruktor obranné střelby (a prodejce zbraní) Radek Libovický zdůrazňuje, že při výcviku neklade ani tak důraz na techniku palby jako na vyhodnocení situace. „K jednomu mému klientovi se do jeho provozovny vloupali dva zloději, shodou okolností jsme zrovna týden předtím u něho podobnou situaci nacvičovali, výcvik se

▲ **RÁZNÁ ŠÉFOVÁ.** „Dodnes lituji, že jsem zbraň proti těm lupičům nepoužila,“ říká Šárka Pavlíková-Oppltová z pražského obchodu s puškami, pistolemi i revolvry.

dělá na míru.“ Muž prý na vetřelce namířil pistoli, ale když se jeden z nich přesto přiblížoval, Libovického klient raději sklonil zbraň. „Zarval na ně a oba útočníci byli tak překvapeni, že vypadli. Zřejmě si uvědomili, že ten člověk umí se zbraní zacházet a není to žádný nervák, který by na ně jen mřítíl roztrášenou rukou, ale bál by se zbraň použít,“ vypráví Libovický. „Když ale stokilový chlap zalehne slabou ženskou a hrozí znásilnění, zbraň bych na jejím místě použil. Nemá jinou šanci, jak se

bránit, a nemůže počítat s tím, že jí „jen“ znásilní a nezabije.“

S pistolí u hlavy

Stále ozbrojená, i když jde „jen s košem“, chodí Šárka Pavlíková-Oppltová, v úvodu zminěná šéfová obchodu se zbraněmi. Jako školačka dostala od otce opakovačku vyřezanou podle vzorů z amerických westernů a ta v ní probudila lásku ke zbraním. Před lety převzala obchod se zbraněmi, zaměřený hlavně na „kovbojskou akční střelbu“,

■ Chci zbraň. Hned teď!

Pokud se dnes rozhodnete, že si pořídíte pistoli, budete muset nejméně dva měsíce vychladnout.

Pořizování zbrojního průkazu totiž v Česku trvá minimálně osm týdnů, někdy i déle než čtyři měsíce. Musíte mít čistý trestní rejstřík. Pokud jste byli i v dávnější minulosti odsouzeni za úmyslný trestný čin (i včetně korupce) se sazbou pět až dvanáct let, můžete zbraň získat nejdříve po dvaceti letech od skončení trestu. Musí uběhnout nejméně tři roky od vašeho posledního úředně či lékařsky zaznamenaného incidentu s alkoholem či drogami, policie vám zbrojní průkaz nesmí vydat ani v případě, že máte opakovaný záznam za rvačku v hospodě nebo agresivitu k sousedům. Smůlu máte, pokud trpíte duševní nemocí nebo jste podle lékaře jinak nezpůsobilý pro držení zbraně.

Žadatel se musí naučit na zkoušky zahrnující teorii o zbraní i legislativu, při zku-

šební střelbě musí zasáhnout čtyřikrát terč z pěti pokusů a předvést, že se zbraní umí zacházet bezpečně. Je jedno, kde se na tyto zkoušky připravíte, žádné kursy nejsou povinné. Podle znalců příprava trvá průměrněmu jedinci dva až čtyři týdny. Zkoušky se pořádají jednou za měsíc až dva, teprve po jejich složení a návštěvě lékaře můžete požádat policii o vydání zbrojního průkazu, na který si počkáte zhruba další měsíc.

Od osmnácti let může tuzemec získat zbrojní průkaz pro lovecké a sportovní účely. Pro potřeby osobní obrany, výkonu povolání a sběratelství až od jedenadvaceti. Zbrojní průkaz na jednu skupinu zbraní vás přijde na 1500 až 1700 korun, za každou další skupinu si připlatíte pětistovku. Pokud vás lékař poslal ještě na psychologické testy, bude vás vše stát ještě zhruba o tři tisíce korun víc. Nejlevnější zastaralé typy pistolí stojí kolem dvou tisíc korun, novější modely kolem patnácti tisíc.

Šev. ■

což je sportovní disciplína pro nadšence milující rekvizity Divokého západu. Její firma s prodejny v Praze a Mostě ale prodává i pistole a revolvry pro osobní obranu.

„Znám ten pocit, když stojíte u zdi a máte pistoli u hlavy,“ vypráví paní Pavlíková-Oppltová. Nelíčí ale příhodu ze hry na kovboje, nýbrž reálný zážitek ze své mostecké prodejny. Tri ozbrojení lupiči vtrhli do obchodu, když v něm byla sama. Paní Šárka zmáčkla skryté tlačítko, které mělo přivolat bezpečnostní agenturu, jež měla okamžitě přijet, ale nikdo nedorazil. Zločinci si odnesli zboží i tržbu. „Dodnes lituji, že jsem zbraň proti nim nepoužila,“ prohlašuje paní Šárka sebevědomě, i když není jisté, jestli by po takovém průběhu události tento rozhovor pro TÝDEN vůbec vznikl.

Tato dáma si tedy dnes evidentně umí zjednat respekt, citlivější povahy by z ní mohly mít i obavy. Podle posledního většího průzkumu z roku 2009, který uskutečnila agentura GfK, má většina Čechů (57 procent) strach ze spoluobčanů vlastních legálně drženu zbraň, 84% Čechů si dokonce myslí, že podmínky pro nošení zbraní by se měly razantně zprísnil nebo by se „kvěry“ měly úplně zakázat.

Mít a nepotřebovat

„Tuzemské zákony však už teď patří k nejpřísnějším na světě,“ namítá šéfredaktor časopisu Zbraně a náboje Petr Kučera. Jak už bylo řečeno, třeba Němcům to tak v úbec neptipadá, ale Kučera vypočítává, že zadatel o zbrojní průkaz se musí naučit odpovědi na téměř pět stovek otázek z oblasti práva, konstrukce zbraně, zdravotvědy a při zkoušce zasáhnout terč ve čtyřech z pěti pokusů. Přísnější pravidla než v Česku jsou podle Kučery možná už jen na Slovensku, kde jsou povinné i psychotesty (u nás jen když je doporučí obvodní lékař.)

Měla by se ale pravidla na držení zbraní či nutnou obranu naopak uvolňovat, jak po tom volají někteří držitelé zbrojních pasů? Ačkoli majitelka dvou zbraní Hana Charvátová tvrdí, že se na svůj revolver dívá jako „na dokonalé technické, téměř umělecké dílo“, je to stále především smrtící nástroj. Statistiku, kolik střelná zbraň v mírové zemi zachránila životů, nikdo nevede. Počet takových případů je ale sotva vyšší než množství vražd, sebevražd či neúmyslných zabití při „hře“, čištění zbraně nebo při lovu. Pravověrní střelci, jako je třeba David Karásek z Sdružení LEX, se nenechají zviklat: „Tisíckrát lepší je zbraň mít a nepotřebovat ji než jednou potřebovat a nemít.“ Vladimír Ševla ■